

ΕΤΟΣ 68ον

31 Μαΐου 2020

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 22 (3496)

«ΦΑΝΕΡΩΣΑ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΣΟΥ»

Στήν Ἀρχιερατική του προσευχή πρὸς τὸν Πατέρα του, μετὰ τὸν Μυστικό Δεῖπνο καί λίγο πρὶν τὰ Πάθη του, ὁ Κύριος λέει μεταξύ ἄλλων ὅτι «φανέρωσα τό ὄνομά Σου στούς ἀνθρώπους» (Ἰωάν. 17,6). Ἀναρωτιόμαστε, καθώς ἀκοῦμε αὐτόν τόν λόγο: ἄραγε οἱ ἄνθρωποι δέν ἤξεραν ὅτι ὁ Θεός ὑπάρχει; Περίμεναν τόν Χριστό νά τούς τόν καταστήσει γνωστό; Ποιό εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο φανέρωσε ὁ Χριστός στούς ἀνθρώπους καί σέ ποιούς τό φανέρωσε;

Ἡ ἀπάντηση τοῦ Θεοῦ

Οἱ ἄνθρωποι ἤξεραν ὅτι ὑπάρχει κάποιος θεός εἴτε μέ τή μορφή τῆς πολυθεΐας καί τῆς εἰδωλολατρίας εἴτε μέ τήν ἀποκάλυψη στόν Ἀβραάμ καί στούς Ἑβραίους. Ὁ Χριστός ὅμως, ἐρχόμενος στόν κόσμο, φανέρωσε τό ἀληθινό ὄνομα τοῦ Θεοῦ σέ ὅλους τούς ἀνθρώπους. Κατέδειξε καί μέ τή διδασκαλία καί μέ τή ζωή του καί μέ τὰ πάθη καί τήν ἀνάστασή του ὅτι ὁ Θεός εἶναι Τριαδικός. Εἶναι κοινωνία τριῶν προσώπων καί ταυτόχρονα Ἕνας κατά τήν οὐσία. Πατήρ, Υἱός καί Ἅγιο Πνεῦμα εἶναι τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ καί σ' αὐτό τό ὄνομα μᾶς κάλεσε νά βαπτιζόμαστε, πάντα τὰ ἔθνη (Ματθ. 28,19). Αὐτό τό ὄνομα δείχνει ἕναν Θεό πού καλύπτει ὅλες τίς ἀνθρώπινες ἀναζητήσεις. Τόν Θεό πού δημιούργησε τὰ πάντα, πού δέν περιορίζεται στόν ἑαυτό του ἀλλά εἶναι κοινωνία, δηλαδή συνύπαρξη τριῶν προσώπων· τόν Θεό πού εἶναι ἡ σοφία τοῦ παντός, πού ἔρχεται σέ συνάντηση καί κοινωνία μέ τούς ἀνθρώπους πού τόν ἐγκατέλειψαν καί προτίμησαν νά εἶναι θεοί χωρίς αὐτόν, ὁδηγήθηκαν στόν θάνατο· καί τόν ὁδήγησαν στόν θάνατο· τόν Θεό πού ἀναστήθηκε ἀνασταίνοντας τόν κάθε ἄνθρωπο πού θά τόν ἀκολουθήσει· τόν Θεό πού δέν διάλεξε ἕναν λαό μόνο, ἀλλά καλεῖ τόν καθέναν νά σωθεῖ.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ιζ' 1-13)

«**Ἴνα ὦσιν ἕν, καθὼς ἡμεῖς**»

Τῷ καιρῷ ἐκεῖνῳ, ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανόν, εἶπε· Πάτερ, ἐλήλυθεν ἡ ὥρα· δόξασόν σου τὸν Υἱόν, ἵνα καὶ ὁ Υἱός σου δοξάσῃ σε, καθὼς ἔδωκας αὐτῷ ἐξουσίαν πάσης σαρκός, ἵνα πᾶν ὃ δέδωκας αὐτῷ δώσῃ αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον. Αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν Χριστόν· Ἐγὼ σε ἐδόξασα ἐπὶ τῆς γῆς· τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκάς μοι ἵνα ποιήσω· καὶ νῦν δόξασόν με σύ, Πάτερ, παρὰ σεαυτῷ τῇ δόξῃ ἣ εἶχον πρὸ τοῦ τὸν κόσμον εἶναι παρὰ σοί. Ἐφανερώσα σου τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις οὓς δέδωκάς μοι ἐκ τοῦ κόσμου· σοὶ ἦσαν καὶ ἐμοὶ αὐτοὺς δέδωκας, καὶ τὸν λόγον σου τετηρήκασι. Νῦν ἔγνωκαν ὅτι πάντα ὅσα δέδωκάς μοι, παρὰ σοῦ ἐστίν· ὅτι τὰ ῥήματα ἃ δέδωκάς μοι δέδωκα αὐτοῖς, καὶ αὐτοὶ ἔλαβον, καὶ ἔγνωσαν ἀληθῶς ὅτι παρὰ σοῦ ἐξῆλθον, καὶ ἐπίστευσαν ὅτι σύ με ἀπέστειλας. Ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ· οὐ περὶ τοῦ κόσμου ἐρωτῶ, ἀλλὰ περὶ ὧν δέδωκάς μοι, ὅτι σοὶ εἰσι. Καὶ τὰ ἐμὰ πάντα σὰ ἐστί, καὶ τὰ σὰ ἐμὰ, καὶ δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς. Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ οὗτοι ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ, καὶ ἐγὼ πρὸς σὲ ἔρχομαι. Πάτερ ἄγιε, τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου ᾧ δέδωκάς μοι, ἵνα ὦσιν ἕν καθὼς ἡμεῖς. Ὅτε ἤμην μετ' αὐτῶν ἐν τῷ κόσμῳ, ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου· οὓς δέδωκάς μοι ἐφύλαξα, καὶ οὐδεὶς ἐξ αὐτῶν ἀπόλετο, εἰμὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ Γραφή πληρωθῇ. Νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι, καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν τῷ κόσμῳ, ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπληρωμένην ἐν αὐτοῖς.

Ἄ Θεός εἶναι ἀγάπη

Τό δεύτερο χαρακτηριστικό τοῦ ὀνόματος τοῦ Θεοῦ εἶναι πῶς «ὁ Θεός ἀγάπη ἐστί» (Α' Ἰωάν. 4,16) Δέν ἔχει ἀπλῶς ἀγάπη, ἀλλά εἶναι ἀγάπη! Ὁ Χριστός φανερώνει τόν Θεό ὡς ἀγάπη, ὡς κένωση, ὡς θυσία, ὡς δίψα γιά συνάντηση μέ τόν κάθε ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Αὕτη ἡ δίψα φτάνει μέχρι τόν θάνατο καί τόν Ἄδη. Ἀγάπη ὅμως σημαίνει καί ἐλευθερία. Σημαίνει σεβασμό στήν ἀνθρώπινη ἀπόφαση νά εἶναι ἢ νά μήν εἶναι μέ τόν Θεό. Σεβασμό στήν πώση, στήν ἀποτυχία τοῦ ἀνθρώπου νά ἀγαπήσει τόν Θεό, σεβασμό στήν ἐπιλογή νά διαλέγεται –ἀντί γιά τήν προτεραιότητα τοῦ Θεοῦ– τήν προτεραιότητα τῆς καλοπέρας σ' αὐτή τή ζωή, τήν ἐξουσία, τό συμφέρον, ἀκόμη καί τήν πίστη ὅτι ὁ θάνατος εἶναι τό τέρμα.

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρόν ἐκεῖνον, ἀφοῦ ἐσήκωσε ὁ Ἰησοῦς τά μάτια του εἰς τόν οὐρανόν εἶπε, «Πατέρα, ἦλθε ἡ ὥρα· δόξασε τόν Υἱόν σου, διά νά σέ δοξάσῃ καί ὁ Υἱός σου, σύμφωνα μέ τήν ἐξουσίαν πού τοῦ ἔδωκες ἐπί ὅλων τῶν ἀνθρώπων, διά νά δώσῃ ζωήν αἰώνιον εἰς τόν καθένα ἀπό ἐκείνους πού τοῦ ἔδωκες. Αὐτή εἶναι ἡ αἰώνιος ζωή: τό νά γνωρίζουν σέ τόν μόνον ἀληθινόν Θεόν καί τόν Ἰησοῦν Χριστόν, τόν ὁποῖον ἔστειλες. Ἐγώ σέ ἐδόξασα ἐπί τῆς γῆς, ἐτελείωσα τό ἔργον πού μοῦ ἔδωκες νά κάνω, καί τώρα δόξασέ με σύ, Πατέρα, πλησίον σου μέ τήν δόξαν πού εἶχα μαζί σου πρῖν νά ὑπάρξῃ ὁ κόσμος. Ἐφανέρωσα τό ὄνομά σου εἰς τοὺς ἀνθρώπους, τοὺς ὁποίους μοῦ ἔδωκες ἀπό τόν κόσμον. Δικοί σου ἦσαν καί τοὺς ἔδωκες σ' ἐμένα, καί τόν λόγον σου ἔχουν τηρήσει. Τώρα κατάλαβαν ὅτι ὅλα ὅσα μοῦ ἔδωκες, εἶναι ἀπό σένα, διότι τά λόγια πού μοῦ ἔδωκες, τοὺς τά ἔδωκα καί αὐτοί τά ἐδέχθησαν καί ἐγνώρισαν ἀληθινά ὅτι ἐβγήκα ἀπό σένα καί ἐπίστεψαν ὅτι σύ μέ ἔστειλες. Ἐγώ γι' αὐτούς παρακαλῶ, δέν παρακαλῶ γιά τόν κόσμο, ἀλλά γιά ἐκείνους πού μοῦ ἔδωκες, ἐπειδή εἶναι δικοί σου καί ὅλα τά δικά μου εἶναι δικά σου καί τά δικά σου εἶναι δικά μου, καί ἔχω δοξασθῆ δι' αὐτῶν. Δέν θά εἶμαι πλέον εἰς τόν κόσμον, ἐνῶ αὐτοί θά εἶναι εἰς τόν κόσμον, καί ἐγώ ἔρχομαι σ' ἐσένα. Πατέρα ἄγιε, φύλαξέ τους μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου πού μοῦ ἔδωκες, διά νά εἶναι ἕνα ὅπως εἶμεθα ἐμεῖς. Ὅταν ἦμουν μαζί τους εἰς τόν κόσμον, ἐγώ τοὺς ἐφύλαττα μέ τήν δύναμιν τοῦ ὀνόματός σου· ἐκείνους πού μοῦ ἔδωκες τοὺς ἐφύλαξα καί κανένας ἀπ' αὐτούς δέν ἐχάθηκε παρά ὁ υἱός τῆς ἀπωλείας, διά νά ἐκπληρωθῇ ἡ γραφή. Ἀλλά τώρα ἔρχομαι σ' ἐσένα, καί αὐτά τά λέγω ἐνῶ εἶμαι ἀκόμη εἰς τόν κόσμον, διά νά ἔχουν τήν χαράν μου μέσα τους τελειάν».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κοινδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

Ὁ Χριστός καί τά μυστήρια

Τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ γνωρίζεται στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ὅποιος γνωρίζει τόν Θεάνθρωπο Κύριό μας, μπορεῖ νά γνωρίσει τόν Θεό Πατέρα καί νά γευτεῖ τοὺς καρπούς τῆς παρουσίας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας. Οἱ καρποί, πέρα ἀπό τά προσωπικά χαρίσματα, δίδονται ὡς δωρεές ἀνεξάλειπτες στό μυστήρια:

Τό Βάπτισμα μᾶς καθαρίζει ἀπό τήν ἁμαρτία καί τό κακό καί μᾶς εἰσάγει ὡς μέλη μέ πλήρη δικαιώματα στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ. Τό Χρίσμα μᾶς κάνει νά μετέχουμε στό «τρισόν ἀξίωμα» τοῦ Κυρίου: στό βασιλικό, δηλαδή ἐνεργοποιεῖται ἡ εὐλογία νά ἀγαποῦμε διακονώντας τοὺς πάντες, στό ἱερατικό, δηλαδή ἐνεργοποιεῖται ἡ εὐλογία τά πάντα νά γίνονται πρὸς δόξαν Θεοῦ καί κάθε τι πού μᾶς δίδεται νά τό ἐπιστρέφουμε στόν Θεό καί στόν συνάνθρωπο, ὡς ἕνα συνεχές «τά σά ἐκ τῶν σῶν σοί προσφέρομεν κατά πάντα καί διά πάντα», καί στό προφητικό, δηλαδή ἐνερ-

31 Μαΐου 2020: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.)

Ἑρμείου μάρτυρος (β΄ αἰ.).

Ἦχος: πλ. β΄ – Ἑωθινόν: Γ΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. κ΄ 16-18, 28-36 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ιζ΄ 1-13.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Ἰουνίου, τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἀπόστολος: Πράξ. β΄ 1-11 – Εὐαγγέλιον: Ἰω. ζ΄ 37-52, ἡ΄ 12.

γοποιεῖται ἡ εὐλογία νά μιλάμε γιά τόν Θεό καί μέ λόγια καί μέ ἔργα, νά γινόμαστε ἡγέτες στή ζωή τή δική μας καί τῶν ἄλλων, ὄχι ὅμως ἐξουσιάζοντας ἀλλά φανερώνοντας τήν ἀλήθεια. Ἡ Θεία Εὐχαριστία μᾶς δίνει τήν εὐλογία νά κοινωνοῦμε τόν Θεό στό σῶμα καί τό αἷμα τοῦ Χριστοῦ, νά γινόμαστε ἕνα μαζί Του καί μέ τούς συνανθρώπους μας, ζώντας τή χαρά τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ Μετάνοια καί τό Εὐχέλαιο μᾶς δίνουν τήν εὐλογία νά ξεκινοῦμε ἀπό τήν ἀρχή, διαπιστώνοντας τά τραύματα καί τίς ἀδυναμίες μας καί ἐπιστρέφοντας στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ, ὅπως ἐπίσης καί νά ζητοῦμε τήν ἴση τῆς ψυχῆς καί τοῦ σώματος. Ὁ Γάμος καί ἡ Ἱερωσύνη γίνονται τρόποι συνάντησης μέ τόν πλησίον μας, διακονίας του εἴτε σέ μιά σχέση ἑνός πρός τόν ἄλλο, εἴτε σέ μιά σχέση μέ ὅλο τόν κόσμο, γιά νά μπορούμε νά γευόμαστε καθημερινά τή σημασία τῆς ἐνότητας καί τῆς ἀγάπης, πού γίνονται αἰωνιότητα.

Οἱ Πατέρες καί οἱ ἅγιοι

Τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ συνεχίζουν νά τό φανερώνουν στή ζωή τῆς πίστεως οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί ὅλοι οἱ ἅγιοι. Ὁ καθένας μας στόν παρόντα χρόνο καί τήν ἐποχή στήν ὁποία κληθήκαμε νά ζοῦμε, θά δώσει τήν προσωπική του ἀπάντηση, ἂν θά ἀποδεχθεῖ τό ὄνομα ὡς πίστη, ἀγάπη, κοινωνία μέ τόν Χριστό καί τόν συνάνθρωπο. Εἶναι ἡ δική μας σειρά τώρα, ἡ δική μας εὐθύνη, ἡ δική μας ἀπόφαση ἂν θά συναντήσουμε τόν Θεό. Δέν διαλέγει ἄλλωστε ὁ Θεός ποιούς θά σώσει, ἀλλά τούς καλεῖ ὅλους. Ἐμεῖς διαλέγουμε ἂν θά τόν δοῦμε καί θά τόν ζήσουμε ὡς τόν σωτήρα καί λυτρωτή μας.

π. Θ.Μ.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆ Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
